

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ประจำต่อเดือน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 126 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้สมาชิกของชุมชนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามปลายปิด สอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา รายได้ประจำต่อเดือน รายได้พิเศษต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน การแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ภาระหนี้สิน แหล่งภาระหนี้สิน และสาเหตุของภาระหนี้สิน

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย แบบถูกผิด สอบถามความรู้เกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำนวน 23 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนะเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Five – points rating scales) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งสอบถามทัศนะเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำนวน 24 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 155 ชุด (เพิ่มจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 20 เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อน ที่อาจเกิดจากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้น้อยกว่าจำนวนตัวอย่าง) แจกให้กับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (โดยประสานงานกับผู้นำชุมชน) และรอรับแบบสอบถามกลับคืน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 126 ชุด คิดเป็นร้อยละ 81.29
2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้ระบุไว้
3. นำข้อมูลที่มีคุณภาพแล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตัวสถิติต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ดังนี้

1. วิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน โดยใช้ค่าจำนวนและร้อยละ
2. วิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการออม ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู การแก้ปัญหาหนี้ค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ภาระหนี้สิน แหล่งภาระหนี้สิน และสาเหตุของภาระหนี้สิน โดยใช้ค่าจำนวน และร้อยละ ส่วนรายได้ประจำเดือน รายได้พิเศษต่อเดือน และค่าใช้จ่ายในครัวเรือน โดยใช้ค่าจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม และด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับการออมและด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม

จำแนกตามคุณลักษณะของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ ตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา โดยใช้ค่าสถิติ ค่าที (t - test for independent sample) ส่วนอายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว และรายได้ประจำต่อเดือน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe's test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 82 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 65.10 อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 42 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 33.30 อาชีพส่วนใหญ่ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 86 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 68.30 สถานภาพครอบครัวส่วนใหญ่สมรสแล้ว จำนวน 70 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 55.60 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 88 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 69.80 และรายได้ประจำต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 8,000 – 15,000 บาท จำนวน 64 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 50.80

2. ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการออม ได้แก่ รายได้ประจำต่อเดือน รายได้พิเศษต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน การแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ภาระหนี้สิน แหล่งภาระหนี้สิน และสาเหตุของภาระหนี้สิน พบว่า รายได้ประจำต่อเดือนของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 1,600 – 30,000 บาท มีรายได้ประจำต่อเดือนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับค่าแรงขั้นต่ำต่อวัน โดยมีค่าเฉลี่ย 8,859.52 บาท ต่อเดือน

รายได้พิเศษต่อเดือนของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 0 – 5,000 บาท มีรายได้พิเศษต่อเดือนเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าเฉลี่ย 1,071.43 บาท และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษ จำนวน 60 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 47.60

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอยู่ระหว่าง 1 – 7 คน และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน 3 คน จำนวน 52 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 41.30

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 0 – 6 คน และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนที่มีรายได้เป็นของตนเอง 2 คน จำนวน 56 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 44.40

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 0 – 4 คน และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนที่ต้องรับภาระเลี้ยงดู 2 คน จำนวน 50 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 39.70

ค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อยู่ระหว่าง 2,000 – 18,000 บาท มีค่าใช้จ่ายในครัวเรือนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ โดยมีค่า $\bar{X} = 5,761.90$ S.D. = 3,121.36 และเมื่อพิจารณาจากความถี่พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในครัวเรือน 5,000 บาท จำนวน 26 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 20.60

รูปแบบการแก้ปัญหาเมื่อค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เลือกวิธีทำงานพิเศษและวางแผนการใช้จ่ายให้เหมาะสม จำนวน 44 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 34.90

ภาระหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีภาระหนี้สิน จำนวน 66 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 52.40

แหล่งหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่กู้ยืมเงินจากญาติ จำนวน 50 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 39.70

สาเหตุของหนี้สิน ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ใช้เพื่อการศึกษา จำนวน 26 ตัวอย่าง คิดเป็น ร้อยละ 20.60

3. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับปัญหาเกี่ยวกับการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความรู้เกี่ยวกับการออมและด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม พบว่า ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีความรู้เกี่ยวกับการออมในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 16.71 ส่วนด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม มีทัศนะเกี่ยวกับการออมในระดับดี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.51

4. ผลการเปรียบเทียบระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ อาชีพ สถานภาพครอบครัว ระดับการศึกษา และรายได้ประจำต่อเดือนพบว่า

4.1 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการออม สูงกว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศหญิง ส่วนคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม แตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ส่วนคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม ไม่แตกต่างกัน

4.3 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม แตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทัศนะเกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ส่วนคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม ไม่แตกต่างกัน

4.4 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

4.5 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

4.6 สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ประจำต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาผู้วิจัยได้พบประเด็นที่ควรค่าแก่การอภิปราย ดังนี้

1. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีเพศต่างกันมี ปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน” ด้วยค่า t - test for independent sample จากตารางที่ 13 พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีเพศต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศชาย มีความรู้เกี่ยวกับการออมสูงกว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์เพศหญิง จึงทำให้ สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพศหญิงมีระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออมสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เพศชายมีความต้องการสิ่งแปลกใหม่ (จากทฤษฎีการจูงใจของแม็คไกร์ กล่าวว่า ความต้องการสิ่งแปลกใหม่เป็นความต้องการที่ทุกคนแสวงหา เพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจ และซ้ำซาก ซึ่งพฤติกรรมนี้นักการตลาดเรียกว่า พฤติกรรมเพื่อแสวงหาความหลากหลาย) มากกว่า เพศหญิง จึงมีความสนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการออมมากกว่าเพศหญิง เพราะต้องการเก็บ

ออมเงินไว้ใช้ในการแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ เพื่อตอบสนองความต้องการของตน จึงทำให้เพศชายมีความรู้เกี่ยวกับการออมสูงกว่า เพศหญิง

2. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 ที่ว่า “สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน” ด้วยการใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 14 พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านความรู้เกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ซึ่งสอดคล้องกับความหมายของความรู้ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546) ที่กล่าวว่า ความรู้ หมายถึงสิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ หรือหมายถึงความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ และอาจหมายถึง สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติ ดังนั้นการที่สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี มีคะแนนเฉลี่ยระดับความรู้เกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี อาจเนื่องมาจาก ประสบการณ์ และสิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิด หรือการปฏิบัติ ที่แตกต่างกันของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ โดยสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี ย่อมมีประสบการณ์และได้รับรู้ ได้ยิน ได้ฟัง เกี่ยวกับการออมมากกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จึงทำให้มีระดับความรู้เกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี

3. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 3 ที่ว่า “สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน” ด้วยการใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 16 พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ด้านทักษะเกี่ยวกับการออม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน โดยพบว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะเกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของจิตติพร อุ่นใจ (2551:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่กำหนดการออมภาคครัวเรือนกรณีศึกษา : จังหวัดพิษณุโลก โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยว่าเพื่อศึกษาถึงปัจจัยสำคัญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการออมภาคครัวเรือน ในจังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า ในเขตเมือง ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการออมของครัวเรือนคือ

อาชีพหลักของครัวเรือน โดยอาชีพหลักของครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการออมภาคครัวเรือน ในทิศทางเดียวกัน และกวีนิวุฒิ กลั่นไพฑูรย์ (2546:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการออมของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร โดย ทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 323 คน พบว่า อาชีพของบิดามารดา มีผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ดังนั้นการที่สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีคะแนนเฉลี่ยด้านทัศนคติเกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาจเนื่องมาจากพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ ต่อเดือนสูงกว่าอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จึงทำให้มีทัศนคติเกี่ยวกับการออม สูงกว่าสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

4. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 4 ที่ว่า “สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 18 พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคคลไม่ว่าจะมีสถานภาพครอบครัวอย่างไร ย่อมมีความโลภหรือกิเลส (Greedy) คือ ความอยากมี อยากได้สิ่งที่พบเห็นทุกอย่างไม่แตกต่างกัน ซึ่งความอยากมีอยากได้นี้ อาจทำให้แผนการออมเงินล้มเหลว “ความโลภ” เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ขาดวินัยการออมได้ทันที จึงทำให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมไม่แตกต่างกัน

5. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 5 ที่ว่า “สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 19 พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาเกี่ยวกับการออมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีเหมือนกัน จนแทบไม่พบความแตกต่าง ระหว่างระดับการศึกษา จึงทำให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์มีปัญหเกี่ยวกับการออมไม่แตกต่างกัน

6. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า “สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมแตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 20 พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ประจำ

ต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปัญหาเกี่ยวกับการออม ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีปัญหาเกี่ยวกับการออมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีรายได้น้อยมากเหมือนกัน จนแทบไม่พบความแตกต่างระหว่างรายได้ จึงทำให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์มีปัญหาเกี่ยวกับการออมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีรายได้ประจำต่อเดือนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับค่าแรงขั้นต่ำต่อวัน มีภาระหนี้สิน และไม่มีรายได้พิเศษ ดังนั้นผู้นำชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ และภาครัฐจึงอาจดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาการออมให้เกิดขึ้นกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ได้ ดังนี้

1.1 ควรหาแนวทางในการจัดการหนี้สินของสมาชิก ให้เข้าสู่ระบบเพื่อให้สามารถควบคุมดูแล และบริหารจัดการหนี้สินได้อย่างเหมาะสม เพื่อช่วยลดปัญหาทางการเงินให้แก่สมาชิก

1.2 ควรมีการส่งเสริมการสร้างรายได้ของครัวเรือน อาจโดยการจัดอบรมการฝึกอาชีพต่างๆ เพื่อใช้ประกอบอาชีพเสริม (มอบเป็นของขวัญให้กับผู้อื่นในเทศกาลต่างๆเพื่อเป็นการช่วยลดรายจ่าย) ส่งเสริมการทำงานอดิเรกที่ช่วยสร้างรายได้ ส่งเสริมการปลูกผักสวนครัวเพื่อช่วยลดรายจ่ายในครัวเรือน และอาจสร้างรายได้เสริมได้ในกรณีที่มีผักจำนวนมาก

1.3 ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงิน จัดอบรมการทำบัญชีรายรับรายจ่ายอย่างเป็นรูปธรรม และจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการทำบัญชีรายรับรายจ่าย เพื่อเป็นการช่วยควบคุมการใช้จ่ายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างเสริมวินัยทางการเงินให้กับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพื่อให้สามารถวางแผนการใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม ทำให้มีเงินเหลือเพื่อการออม

1.4 ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อปลูกจิตสำนึกค่านิยม เกี่ยวกับการใช้จ่ายอย่างประหยัด เช่น จัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการให้ความรู้ที่ถูกต้องและเป็นรูปธรรม เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อช่วยสร้างเสริมลักษณะนิสัย และแนวทางในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม ให้กับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์

1.5 ควรมีการจัดกิจกรรมที่ให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีเกี่ยวกับการลงทุนที่เหมาะสมกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ส่งเสริมให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ได้มีโอกาส

เข้าใช้บริการเว็บไซต์ต่างๆ ที่ให้ความรู้และมีการฝึกประสบการณ์ เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เช่น ฝึกการเล่นหุ้นที่จัดขึ้นในเว็บไซต์ Click 2 win (เกมส์จำลองการเล่นหุ้น ซึ่งเป็นเครื่องมือทดสอบแผนการลงทุนด้วยตนเอง โดยใช้ข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์จริงๆ แบบreal time) เพื่อเป็นการฝึกประสบการณ์เกี่ยวกับการลงทุน จนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการลงทุนในอนาคต เพราะการลงทุนในตลาดเงิน เป็นการใช้จ่ายเงินช่วยหารายได้แทนเรา

2. จากผลการวิจัย พบว่า สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีความรู้เกี่ยวกับการออมในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ดังนั้นผู้นำชุมชนฯ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ และภาครัฐบาล ควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการออม ให้กับสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ในแต่ละช่วงอายุอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เช่น วัยเด็กควรฝึกให้รู้จักการเก็บออมอาจโดยการหยอดกระปุกออมสิน วัยทำงานควรให้ความรู้ เรื่องการวางแผนการออมที่เหมาะสม เพื่อให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีความรู้และเห็นคุณค่าของการออมจนเห็นว่าการออมเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิต ซึ่งจะทำให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เกิดเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการออม สร้างลักษณะนิสัยที่ดีเกี่ยวกับการออม และช่วยให้สามารถสร้างความเข้มแข็งทางการเงิน ให้เกิดแก่สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ และประเทศชาติในอนาคตได้

3. ภาครัฐบาลควรมีการกำหนดนโยบายการออมภาคบังคับให้กับประชาชน ในทุกภาคส่วนอย่างเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนในทุกภาคส่วนมีการออมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และควรเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินของธนาคารพาณิชย์และธนาคารเฉพาะกิจของภาครัฐได้อย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาวิจัยต่างๆ ทั้งทางด้านจิตสังคมและด้านจิตลักษณะ ที่อาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการออมของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เช่น สังคมกลุ่มเพื่อน ค่านิยม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีระเบียบวินัยทางการเงิน ความสันโดษ เป็นต้น เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมคุณลักษณะทางด้านจิตสังคมและด้านจิตลักษณะ ให้แก่สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ได้อย่างเหมาะสม เพื่อช่วยส่งเสริมให้สมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ มีพฤติกรรมการออมที่เหมาะสมต่อไป

2. ควรมีการศึกษา ความต้องการและความสนใจของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ ในการฝึกอบรมความรู้ต่างๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีครัวเรือน ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ความรู้ในการฝึกอาชีพต่างๆ เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมได้อย่างเหมาะสมต่อไป

3. ควรมีการศึกษาความตระหนัก และความรู้ในการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของสมาชิกชุมชนพระยาประสิทธิ์ เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมได้อย่างเหมาะสมต่อไป